

Sygn. akt IX Ka 722/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki

Sędziowie: SO Tomasz Nowak

SO Krzysztof Sójka (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Lecha Ozierowa

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 roku

sprawy P. P.

oskarżonej o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 21 lutego 2013 roku sygn. akt IX K 1158/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. wymierzoną oskarżonej P. P. w punkcie IV wyroku karę grzywny łagodzi do 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. zasądza od oskarżonej P. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230 (dwieście trzydzieści) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków w postępowaniu odwoławczym, zaś kwotę wydatków za postępowanie przed Sądem I instancji ustala na 836,92 (osiemset trzydzieści sześć 92/100) złotych.

Sygn. akt IX Ka 722/13

UZASADNIENIE

P. P. oskarżona została o to, że w nocy z 20 na 21 sierpnia 2010 roku w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) i dotychczas nieustaloną kobietą, co do którego materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonała uszkodzenia samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że porysowała powłokę lakierniczą karoserii w postaci przedniej i tylnej pokrywy bagażnika, drzwi lewych tylnych, błotnika tylnego prawego i lewego, szyby w drzwiach lewych tylnych oraz urwała tylną wycieraczkę, powodując straty w łącznej wysokości 1.200 złotych na szkodę M. K.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 roku w sprawie sygn. akt IX K 1158/12 orzekł:

I. oskarżoną P. P. uznał za winną zarzucanego jej w akcie oskarżenia czynu, przy czym ustalił, że spowodowała szkodę w wysokości 2.526 złotych, co stanowi przestępstwo określone w art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej w pkt I wyroku wobec oskarżonej P. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata;

III. na podstawie art. 73 § 2 kk oskarżoną P. P. oddał w okresie próby pod dozór kuratora ;

IV. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonej P. P. karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na poziomie 30 złotych;

V. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżoną P. P. do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz M. K. kwoty

800 złotych w terminie 2 miesiące od daty uprawomocnienia się wyroku;

VI. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonej P. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.406,92 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 570 złotych tytułem opłat sądowych.

Apelację od wyroku tego w całości na korzyść oskarżonej wywiódł jej obrońca i na podstawie art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, iż oskarżona w nocy z 20 na 21 sierpnia 2010r w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1) i dotychczas nieustaloną kobietą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonała uszkodzenia samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej (...) w ten sposób, że porysowała powłokę lakierniczą karoserii w postaci przedniej i tylnej pokrywy bagażnika, drzwi lewych tylnych, błotnika tylnego prawego i lewego, szyby w drzwiach lewych tylnych oraz urwała tylną wycieraczkę, powodując straty w łącznej wysokości 2.526 zł na szkodę M. K., podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy w sprawie nie dawał podstaw do poczynienia tego typu ustaleń,

a nadto z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 pkt 1,3 i 4 kpk zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, iż wartość szkody wyrządzonej przestępstwem wynosi 2.526 zł. podczas gdy zarówno z ustaleń Sądu Rejonowego w Kielcach w sprawie sygn. akt IX K 1236/11, jak również z zeznań samego poszkodowanego wynika, iż koszt naprawy powłoki lakierniczej samochodu wyniósł 1.200 zł., natomiast opinia biegłego, na której to oparł się Sąd I instancji została sporządzona w sposób czysto hipotetyczny, albowiem biegły nie dokonywał oględzin uszkodzonego pojazdu, jak również nie zapoznawał się z dokumentacją fotograficzną, a jedynie oparł się na notatce służbowej, z której wynikało tylko jakie elementy zostały uszkodzone, brak natomiast było informacji co do wielkości i głębokości uszkodzeń, a tym samym czy wymagana jest wymiana całego elementu, bądź jego całościowe pomalowanie czy wystarczy

wypolerowanie, co w konsekwencji doprowadziło do zobowiązania przez Sąd

oskarżonej do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 800 zł., co z kolei biorąc pod uwagę okoliczność, iż pokrzywdzonemu szkoda została już w części naprawiona, tj. w kwocie 600 zł. prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia pokrzywdzonego,

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 72 § 2 kk poprzez jego błędną wykładnię i nie przyjęcie, iż w wypadku skazania osób współdziałających w przestępstwie sąd powinien orzec wobec każdego z nich obowiązek naprawienia szkody stosownie do udziału w wyrządzonej szkodzie, a w konsekwencji zobowiązanie oskarżonej do naprawienia szkody w wysokości 800 zł. tj. o ¼ większej niż został zobowiązany skazany J., którego udział w powstaniu szkody – jak wynika z jego wyjaśnień był największy, co z kolei doprowadziło do rażącej niesprawiedliwości rozstrzygnięcia Sądu I instancji,

- rażąco niewspółmierność wymierzonej kary, polegającą na wymierzeniu oskarżonej kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, oraz kary grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 30 zł. każda, będącej wynikiem nadmiernego wyeksponowania okoliczności obciążających oskarżoną i niedostatecznego uwzględnienia okoliczności łagodzących, a to w szczególności.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o :

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu,

ewentualnie o:

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach,

ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez :

- przyjęcie, że oskarżona spowodowała szkodę w wysokości 1.200 zł., a w konsekwencji zmniejszenie wysokości nałożonego na oskarżoną obowiązku częściowego naprawienia szkody,

- poprzez znaczne złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonej P. P.

kary.

Sąd Okręgowy rozważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej okazała się częściowo zasadna, a mianowicie w zakresie w którym podnosząc zarzut rażącej surowości kary zmierzała do zmiany wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej oskarżonej kary z tym zastrzeżeniem, że odnosi się to jedynie do kary grzywny.

W pozostałym zakresie, a mianowicie odnośnie zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazy prawa materialnego apelacja obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd orzekający są trafne i nie ma podstaw do ich kwestionowania tak jak to czyni autor apelacji.

Stwierdzenie powyższe odnosi się zarówno do ustaleń co do sprawstwa oskarżonej w zakresie przypisanego jej przestępstwa z art. 288 § 1 kk jak i co do wartości uszkodzeń samochodu marki (...) należącego do pokrzywdzonego M. K..

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy kierując się zasadami określonymi w art. 7 kpk. W szczególności trafnie Sąd ten uznał, że prawidłowe ustalenia faktyczne w sprawie odnoszące się do sprawstwa oskarżonej P. P. należy czynić w oparciu o wiarygodne dowody z zeznań świadków M. J. (2) i K. W.. Oceniając dowody z zeznań w/wym. świadków Sąd wskazał w jakim zakresie daje im wiarę i dlaczego, a swoje stanowisko trafnie uzasadnił. Sąd Okręgowy w pełni podziela taką ocenę. W tym kontekście nie ma żadnych wątpliwości, iż oskarżona była jedną z osób, która działając wspólnie z wcześniej już skazanym M. J. (3) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami spowodowała uszkodzenia samochodu marki (...).

Nie ma racji obrońca oskarżonej podnosząc w jednym z zarzutów apelacji, że Sąd orzekający błędnie ustalił wartość uszkodzeń samochodu pokrzywdzonego

M. K.. Sad Rejonowy słusznie oparł się w tym zakresie na opinii

powołanego w sprawie biegłego. Nie jest prawdą, że biegły sporządzając przedmiotową opinię oparł się jedynie na zeznaniach pokrzywdzonego i notatce służbowej policji. Z treści opinii wynika jednoznacznie, że biegły oparł się przy sporządzaniu opinii na aktach sprawy, a skoro tak to niewątpliwie opierał się na treści protokołu oględzin pojazdu marki P. z k. 405 akt sprawy gdzie opisano rodzaj i charakter uszkodzeń karoserii samochodu.

Podkreślić należy, że na rozprawie przed Sądem I instancji biegły składał uzupełniającą opinie do protokołu rozprawy i żadna ze stron postępowania, a także obrońców oskarżonej treści opinii nie kwestionowali.

Okoliczność, że w sprawie IX K 1236/11 Sądu Rejonowego w Kielcach, w której został prawomocnie skazany M. J. (2) za to samo przestępstwo, które przypisano oskarżonej, przyjęto wartość szkody na kwotę 1.200 zł. nie stała na przeszkodzie poczynienia przez Sąd orzekający w tym zakresie innych ustaleń faktycznych, skoro podstawę do tego stanowi przepis art. 8 § 1 kpk.

Sąd Rejonowy nie dopuścił się także obrazy prawa materialnego, a to art. 72 § 2 kk tak jak to podnosi obrońca w kolejnym z zarzutów apelacyjnych. Przepis ten w żadnym zakresie nie wyklucza odpowiedzialności solidarnej sprawców za wyrządzoną przez nich szkodę skoro daje możliwość orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w całości. W rozpoznawanej sprawie Sąd uznał, że oskarżona winna naprawić szkodę w części to jest w kwocie 800 złotych i nie ma żadnych podstaw, a apelacja obrońcy ich nie wskazuje aby kwestionować takie rozstrzygnięcie.

Jak wspomniano na wstępie apelacja obrońcy oskarżonej okazała się słuszna w zakresie zarzutu rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonej wobec oskarżonej kary grzywny. Kara ta słusznie została zakwestionowana przez autora apelacji chociaż bez stosownego uzasadnienia takiego stanowiska. Zdaniem Sądu odwoławczego rażąca surowość tej kary wynika z co najmniej dwóch powodów.

Przede wszystkim podkreślić należy, że wspomniany już powyżej współsprawca

M. J. (1) skazany został prawomocnie na karę między innymi grzywny orzeczoną tak jak w przypadku oskarżonej na podstawie art.71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w rozmiarze 50 stawek dziennych po 10 zł. każda.

Nie ma żadnych racjonalnych podstaw do przyjęcia, że w stosunku do oskarżonej

P. P. istnieją jakieś szczególne okoliczności uzasadniające wymierzenie jej kary grzywny surowszej niż orzeczonej wobec M. J. (2). Stopień społecznej szkodliwości jej czynu i stopnia jej winy są podobne.

Jeśli chodzi natomiast o osiągnięte dochody i możliwości zarobkowe to są niewątpliwie porównywalne co obu tych osób. M. J. (1) jest również osobą młodą i mającą możliwości podjęcia pracy tak jak wskazał to Sąd w przypadku oskarżonej P. P..

Przypomnieć należy, że przepis art. 288 § 1 kk przewiduje zagrożenie kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd orzekł wobec oskarżonej karę 1 roku pozbawienia wolności jednakże warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres 4 lat próby. Kara grzywny ma więc w tym przypadku niewątpliwie zwiększać dolegliwość sankcji karnej orzeczonej wobec oskarżonej .

Nie ma potrzeby tak surowego karania jej karą grzywny dlatego też Sąd odwoławczy w tym zakresie zaskarżony wyrok zmienił na korzyść oskarżonej.

Nie można natomiast podzielić wywodów apelacji odnoszących się rzekomo do rażącej surowości kary pozbawienia wolności. Okoliczność, że oskarżona jest osobą młodocianą nie uzasadnia sama w sobie orzeczenia wobec niej łagodnej kary tym bardziej gdy zważy się na okoliczność, iż była ona już uprzednio karana za podobne przestępstwo i orzeczona wówczas kara nie przyniosła pozytywnych rezultatów wychowawczych. Nie można uznać, tak jak to sugeruje obrońca oskarżonej, że działała ona nagle pod wpływem impulsu spowodowanego nieprzejednaną postawą pokrzywdzonego. W żadnym razie odmowa ze strony pokrzywdzonego zawieszenia oskarżonej i jej towarzystwa do S. nie może w żadnym zakresie usprawiedliwiać jej zachowania.

Okoliczności takie jak upływ czasu od dnia zdarzenia do daty wyrokowania, ustabilizowany tryb życia oskarżonej niewątpliwie zostały uwzględnione przez Sąd orzekający skoro uznał on, że zachodzi wobec niej tzw. „dodatnia prognoza kryminalistyczna” dająca podstawę do warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej jej kary pozbawienia wolności. Obecnie nie ma podstaw do łagodzenia wyroku w tej części z tych samych powodów.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw.

z art. 438 pkt 4 kpk zaskarżony wyrok zmienił jak w sentencji.

Orzeczenie o opłacie oparte zostało na treści art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, zaś o wydatkach za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 635 kpk w zw. z art. 627 kpk.

SSO Adam Zarzycki SSO Krzysztof Sójka SSO Tomasz Nowak